

Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

Avgjørelse FinKN 2024-922

11.10.2024

Trafikkforsikringsforeningen (Gebyr)

Gebyr for uforsikret motorvogn

Grunnlag for gebyrileggelse – disp. – kjøretøyet forsikret av en annen – helse - økonomi

Klager ble ilagt et gebyr for uforsikret kjøretøy etter at klagers forsikring gikk til opphør grunnet manglende betaling den 10.10.21. Ny forsikring ble tegnet 18.1.22. Klager tok kontakt med Trafikkforsikringsforeningen og viste til at det var en annen person som hadde stått som forsikringstaker. Klager var derfor ikke kjent med regningene fra forsikringsforetaket. Klager var i den tro at alle hennes økonomiske forpliktelser var betalt. Klager anførte at hun heller ikke hadde mottatt noen varsler fra Trafikkforsikringsforeningen, og at hennes helsetilstand og personlige forhold gjorde at hun var ute av stand til å ivareta forsikringsplikten. Trafikkforsikringsforeningen fant ikke grunnlag for å gi klager medhold da betalingsmislighold vil ligge innenfor klagers kontroll. At klager inngikk en avtale om at en annen person skulle stå som forsikringstaker, var klagers eget ansvar og risiko. Foreningen fant heller ikke at klager hadde vært ute av stand til å ivareta sine økonomiske forpliktelser som følge av sykdom. Nemnda kom til at gebyret var korrekt ilagt og at det ikke var grunnlag for å gi klager dispensasjon for gebyret som følge av klagers helsetilstand. Under henvisning til at forsikringsforetaket først meldte inn opphør av garantien 16.10.21, mens gebyret er ilagt fra og med 11.10.21, ba nemnda foreningen om å vurdere reduksjon av gebyret for dagene frem til 16.10.21, i tråd med etablert praksis.

Saksfremstilling

Det fremgår av sakens dokumenter at klager er oppført som eier av det aktuelle kjøretøyet. Ifølge motorvognregisteret ble hun registrert som eier den 20.8.19.

Det ble tegnet forsikring for kjøretøyet i Fremtind samme dag. Denne avtalen gikk imidlertid til opphør den 10.10.21 som følge av manglende betaling. Ut fra sakens opplysninger forstår vi det slik at det var klagers samboer som stod som forsikringstaker. Samboer er ifølge sakens opplysninger nå død.

Den 18.10.21 ila Trafikkforsikringsforeningen klager et gebyr for uforsikret kjøretøy. Gebyret ble ilagt for perioden fra og med 11.10.21 til og med 17.1.22. Det ble tegnet ny forsikring i Storebrand den 18.1.22. Gebyrkravet ble sendt til klager per post til adresse X.

I januar og februar 2022 tok klager kontakt med Trafikkforsikringsforeningen og forklarte at kjøretøyet hadde stått til reparasjon i den uforsikrede perioden. Videre viste klager til at det var klagers ansvar å forsikre kjøretøyet, og ba om å få en nedbetalingsplan på gebyrkravet. E-postene ble sendt fra adressen c...@gmail.com med klager som avsender.

Klager v/advokat tok kontakt med Trafikkforsikringsforeningen i november 2023. I klagen fremgikk det bl.a. at klagers avdøde samboer holdt regninger skjult for klager, og at hun ikke var kjent med at kjøretøyet hadde vært uforsikret. Det ble videre oversendt en legeerklæring vedrørende klagers

sykdom, hvor det fremgikk at hun fikk diagnosen clusterhodepine i 2011 og at hun som følge av dette periodevis hadde hatt svært redusert funksjon.

Trafikksforsikringsforeningen ba forsikringsforetaket Fremtind om en uttalelse i saken. Fremtind fremla kopi av faktura med betalingsfrist 12.9.21 og purring med varsel om manglende betaling med betalingsfrist 10.10.21. Videre skrev foretaket følgende:

Bilen var forsikret på samboer? (...). Han fikk faktura i nettbanken og purringer i posten i tillegg sms varslinger 20.9.21, 10.10.21 i denne fikk han beskjed om at forsikringen ville bli annullert om ikke den ble bet samme dag. deretter fikk ha beskjed om at fors var opphørt. (...) er død.

Klager v/advokat anfører at Trafikksforsikringsforeningen ikke har grunnlag for å ilegge klager et gebyr og at det må gis dispensasjon for det ilagte gebyret. Klager har over mange år vært syk og svært redusert. Som følge av hennes sykdom fikk hennes tidligere samboer tilgang til hennes bank-id og fullmakt til å hjelpe henne med økonomiske oppgaver som å betale regninger. Det var samboer og samboers mor som stod som forsikringstaker på kjøretøyet, og som skulle betale regningen fra forsikringsforetaket. I tillegg til at samboeren ikke betalte hennes regninger, har samboer holdt skjult mottatte fakturaer, purringer og varslinger om ubetalte krav. Klager har ikke selv førerkort. Hun opplyser at hun har vært i den tro at alle hennes økonomiske forpliktelser var betalt og at alt har vært i orden både med forsikringer på kjøretøyet og andre forpliktelser. Manglende betalinger og opptak av uberettigede lån ble først avdekket etter samboers bortgang.

Klager har ikke mottatt noen varsler, krav eller purringer verken fra forsikringsforetak eller Trafikksforsikringsforeningen. Hun har derfor ikke hatt mulighet til å bli oppmerksom og kjent med at forsikringen ikke var betalt, og har således heller ikke hatt mulighet til å betale disse kravene selv. Etter hennes samboer sin bortgang, mottok klager mange krav som var ukjent for henne, deriblant Trafikksforsikringsgebyret. Krav, varslinger og purringer mv. sendt til klager på SMS og e-post ble holdt skjult for henne mens samboer var i live.

Bruddet på plikten til å tegne forsikring er unnskyldelig og har vært helt utenfor hennes kontroll som følge av alvorlig sykdom, i kombinasjon av at hennes betrodde hjelper/samboer forledet henne til å tro at alt av hennes økonomiske forpliktelser ble ivaretatt.

Trafikksforsikringsforeningen opprettholder gebyrileggelsen. Betalingsmislighold vil som utgangspunkt regnes som et forhold innenfor forsikringstakerens kontroll. Avtalen klager har gjort om at en annen person skal betale forsikring for seg, er innenfor klagers egen kontrollsfære. At samboer ikke betalte forsikringen som avtalt, gir ikke grunnlag for dispensasjon. Det er fremdeles eiers ansvar å følge opp forsikringsplikten, selv om eier overlater ansvaret til en annen.

Trafikksforsikringsforeningen finner heller ikke grunn til å ettergi gebyret på bakgrunn av den legeerklæring klager har fremlagt. Terskelen for dispensasjon som følge av sykdom er høy, og det kreves at det dokumenteres at den forsikringspliktige har vært helt ute av stand til å ivareta sine økonomiske forpliktelser. Foreningen kan ikke se at den vedlagte legeerklæring dokumenterer dette. Når hun velger å ha egen bil, forutsetter det at den til enhver tid er forsikret, og dispensasjonsadgangen er derfor svært begrenset.

Sekretariatets konklusjon: Sekretariatet kom til at det ikke var grunnlag for å gi klager medhold. Sekretariatets begrunnelse er inntatt under:

Vilkårene for å ilegge gebyr

Etter bilansvarslova § 15 første punktum skal alle registreringspliktige kjøretøy være forsikret. Dersom forsikringsplikten ikke overholdes, skal Trafikksforsikringsforeningen ilegge eieren av kjøretøyet et gebyr, se bilansvarsloven § 17a. Gebyret skal ilegges på bakgrunn av antall døgn kjøretøyet har vært uforsikret, se forskrift om gebyr for uforsikret motorvogn mv. §§ 4 og 5.

Kjøretøyet i denne saken var registrert og forsikringspliktig. Da forsikringen gikk til opphør grunnet manglende betaling den 10.10.21, og det først ble tegnet ny forsikring 18.1.22 fremstår gebyrileggelsen som korrekt ilagt etter forskriften §§ 4 og 5.

Varsling av gebyrileggelsen

Spørsmålet videre er om Trafikksforsikringsforeningen har oppfylt varslingsplikten etter gebyrforskriften §§ 6 og 7 for gebyrperioden. Gebyrforskriften § 6 første ledd lyder slik:

Trafikksforsikringsforeningen skal varsle siste forsikringstaker av uforsikret motorvogn elektronisk (sms eller e-post) så snart det fremgår av TFFAuto at den er uforsikret, såfremt informasjon om mobiltelefonnummer eller e-postadresse er tilgjengelig for Trafikksforsikringsforeningen. I andre tilfeller skal varselet skje samtidig med utskriving av gebyr.

Det fremgår av bestemmelsen at det er "siste forsikringstaker" av kjøretøyet som skal varsles elektronisk, forutsatt at kontaktinformasjonen til vedkommende er "tilgjengelig". Kontaktinformasjonen anses tilgjengelig når denne er lagt inn i TFFAuto, se blant annet Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) avgjørelse FinKN 2019-085.

Klager var ikke siste forsikringstaker og ble derfor ikke varslet elektronisk.

Videre følger det av gebyrforskriften § 7 at Trafikksforsikringsforeningen skal underrette den gebyrpliktige om ileggelsen av gebyr så snart som mulig, og at underrettingen skjer ved utsendelse av kravet.

Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) har i avgjørelse FinKN 2019-628 uttalt at varslene om gebyrileggelse må være avsendt på en betryggende måte. Med "betryggende" menes at "krav kan sendes til en adresse og/eller på annen måte som det er god grunn til å tro at man vil nå frem til adressaten på", se eksempelvis FinKN 2019-962.

Trafikksforsikringsforeningen har forklart at gebyrkravene ble sendt til klager per post til og at brevene ikke kom i retur. Det har da formodningen for seg at brevene kom frem til riktig adresse, og at klager hadde anledning til å gjøre seg kjent med disse.

Slik saken er opplyst har foreningen varslet og ilagt gebyret i tråd med gebyrforskriften §§ 6 og 7.

Vilkårene for å gi dispensasjon (hel eller delvis ettergivelse/reduksjon av gebyret)

Gebyret må etter dette betales, med mindre det foreligger forhold som kan gi grunnlag for dispensasjon etter reglene i bilansvarslova § 17a annet ledd og gebyrforskriften § 9.

Bestemmelsene åpner for at gebyret kan ettergis helt eller delvis. En forutsetning for dispensasjon er at bruddet på plikten til å tegne forsikring må anses som unnskyldelig som følge av forhold utenfor den ansvarliges kontroll. I dette ligger at eier er ansvarlig for alle forhold innenfor sin kontrollsfære. Det vil si alle omstendigheter som eier kan påvirke.

Det er forutsatt i forarbeidene til bestemmelsen at dispensasjonsadgangen skal praktiseres strengt, og at det er den som påberoper seg dispensasjon som har bevisbyrden for at det foreligger omstendigheter som gir grunnlag for dette.

Nemnda har i FinKN 2020-189 uttalt følgende om utgangspunktet for vurderingen:

Det fremgår av forarbeidene til lovbestemmelsen (Prop.1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll 2018 pkt. 15.10 at den forsikringspliktige er ansvarlig for alle forhold innenfor egen "kontrollsfære", uavhengig av om vedkommende er noe å bebreide. Alt som den forsikringspliktige selv har kunnet påvirke anses som kontrollerbart. Departementet uttaler videre at dispensasjonsadgangen skal praktiseres strengt, og at bevisbyrden for at det foreligger forhold utenfor den forsikringspliktiges forhold, påhviler den som påberoper seg en slik omstendighet.

Det skal altså mye til for å ettergi et gebyrkrav helt eller delvis.

I denne saken er det i hovedsak anført at klager ble forledet av tidligere samboer til å tro at alt var i orden ved forsikringsavtalene. Ifølge klager holdt samboer skjult regninger og post som kom til henne. Klager fikk først kunnskap om gebyrileggelsen etter hans død. Samboer hadde stor kontroll over hennes økonomi mens han var i live. Klagers helsetilstand var av en slik karakter at klager var avhengig av hjelp til økonomiske oppgaver. Samboer bistod klager med dette.

Det forhold at sykdom har virket inn og gjort det vanskelig å foreta seg det som er nødvendig for å hindre at det påløper gebyr, har ikke blitt ansett som tilstrekkelig til å frita for gebyrplikt, jf. bl.a. nemndsavgjørelse FinKN 2019-218. Dispensasjon forutsetter at det legges frem dokumentasjon som tilsier at man som følge av helsemessige forhold nærmest har vært helt ute av stand til å ivareta de plikter som påligger en eier av et kjøretøy. I sak 2023-779 uttalte nemnda følgende om vurderingen:

Det skal etter dette mye til for at det skal være adgang til å gi dispensasjon, også i de tilfeller der sykdom påberopes som fritaksgrunn. Som sekretariatet har påvist, har nemnda i flere tidligere avgjørelser lagt til grunn at man må sannsynliggjøre at man nærmest har vært helt ute av stand til å ivareta de plikter som påhviler en eier av et kjøretøy. Lengre sykehusopphold kan tenkes å være et eksempel på dette, men med dagens teknologiske muligheter vil man også fra sykehus kunne sørge for betaling av sine løpende forpliktelser.

Ut fra de opplysningene som er dokumentert, er det på det rene at klager var syk, med periodevis svært redusert funksjon. Klager har derfor fått hjelp til økonomiske oppgaver av sin nå avdøde samboer. Det er imidlertid ikke nærmere konkretisert hvordan klagers sykdomsbilde var i perioden oktober 2021 til januar 2022, og det er derfor ikke mulig for sekretariatet å fastslå at klager var helt ute av stand til å overholde forsikringsplikten i gebyrperioden.

Som både forskriften og nemndspraksis viser, skal det mye til for å få ettergitt gebyret som følge av sykdom. Se i den anledning også FinKN 2024-402 og FinKN 2024-27. I sistnevnte avgjørelse hadde klager fremlagt en epikrise hvor det fremgikk at klager var diagnostisert med blandede personlighetsforstyrrelser og var 100 % ufør. Heller ikke dette ble vurdert som tilstrekkelig for å ettergi gebyret. Nemnda begrunnet blant annet avslaget slik:

Nemnda har selvsagt stor forståelse for de helsemessige utfordringene som klager utvilsomt har, men når han velger å ha egen bil, forutsetter det at den til enhver tid er forsikret, og dispensasjonsadgangen er derfor svært begrenset. Slik nemnda ser det, er det etter en samlet vurdering av de forhold som er beskrevet ovenfor, ikke rettslig adgang til å dispensere fra det ilagte gebyret som klager derfor i utgangspunktet er pliktig til å betale.

Når det gjelder spørsmålet om samboers mislighold av betalingsforpliktelsen overfor Fremtind, har nemnda tidligere vurdert om en eier kan fritas gebyrileggelse som følge av manglende betaling av forsikringen når ektefelle står oppført som forsikringstaker, se blant annet FinKN 2021-64 og 2024-963. I avgjørelse 2024-963 skrev nemnda følgende om vurderingen:

Slik nemnda ser det, er det uproblematisk at en ektefelle står som forsikringstager for ektefellens samlede eiendeler, også de som er registret i den annen ektefelles navn, men det innebærer samtidig at sistnevnte blir avhengig av at den ektefellen som står som forsikringstager, betaler forsikringspremien med rett beløp til rett tid og håndterer et eventuelt mislighold på adekvat måte. Ektefeller må også selv bære eventuelle tap som måtte oppstå som følge av at de har begrenset den annens mulighet for innsyn i for eksempel post.

I vår sak aksepterte klager at kjøretøyet ble kjøpt og registrert i hennes navn. Det innebærer at hun samtidig påtok seg ansvar for å overholde forsikringsplikten. Klager inngikk også selv en avtale med tidligere samboer om at han skulle sørge for forsikring. Dersom klager var i tvil ved om han ville overholde forsikringsplikten, kunne hun selv ha tegnet slik avtale. Selv om klager i perioder hadde svært redusert funksjon, kunne hun trolig ha gjort dette da hun godkjente salgsmeldingen og tok opp billån. Nemnda har i en rekke saker pekt på at dersom man er i stand til å kjøpe et kjøretøy, vil man også være i stand til å overholde forsikringsplikten.

Kravene om gebyr ble som tidligere nevnt sendt til klagers adresse i hennes navn. Foreningen har opplyst om at disse ikke kom i retur og det må antas at de kom frem til klagers registrerte postadresse, slik at hun hadde mulighet til å gjøre seg kjent med kravene. Klager har imidlertid anført at hennes tidligere samboer hadde kontroll over posten mens hun var syk, og vi forstår det slik at klager hevder ikke å ha hatt mulighet til å lese brevene fra Trafikkforsikringsforeningen før etter hans død. Det er imidlertid ikke opplyst om når tidligere samboer døde, og det fremstår ikke tilstrekkelig dokumentert at klagers tilstand var av en slik karakter at hun ikke hadde mulighet til å sjekke egen postkasse. Ut fra lengden på gebyrperioden legger vi til grunn at det rutinemessig er sendt ut flere gebyrkrav/påminnelser.

Vi har liten grunn til å tvile på opplysningene som er gitt i saken, selv om det er noe vanskelig for oss å vurdere enkeltopplysninger, som f.eks. hvorvidt e-postkontoen "c...@gmail.com" tilhørte avdøde samboer. Sakens faktum er spesielt, men som både forskriften og nemndspraksis viser skal det mye til for å få ettergitt

gebyret. I denne saken kan vi dessverre ikke se at det foreligger forhold som tilsier at det må gis dispensasjon for det ilagte gebyret, all den tid klager etter vårt syn hadde handlingsalternativ for å unngå gebyrileggelse ved selv å sørge for gyldig forsikringsdekning.

Avslutningsvis vil vi kort nevne at personlig økonomi ikke har blitt ansett som et forhold utenfor den ansvarliges kontroll. Vi viser eksempelvis til FinKN 2019-811.

Etter dette anses gebyret korrekt ilagt, og vi kan ikke se at det er grunnlag for å gi dispensasjon for det ilagte gebyret. Gebyr for den aktuelle perioden fra og med 11.10.21 til og med 17.1.22 må derfor betales.

Problemstillingen for nemnda

Spørsmålet til nemnda er om gebyret er korrekt ilagt og om det er grunnlag for å gi klager dispensasjon for det ilagte gebyret.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Når det gjelder spørsmål om gebyret er korrekt ilagt og om klager er varslet i tråd med gebyrforskriftens regler, viser nemnda til sekretariatets vurderinger som nemnda i det alt vesentlige kan slutte seg til.

Hovedspørsmålet i saken er om det er grunnlag for å dispensere helt eller delvis fra det ilagte gebyret.

Trafikkforsikringsforeningen kan etter bilansvarsloven § 17 a annet ledd, jf. gebyrforskriften § 9 ettergi gebyret, helt eller delvis. Ettergivelse kan skje dersom unnlatelsen av å tegne ansvarsforsikring må regnes som "unnskyldelig som følge av forhold utenfor den ansvarliges kontroll", jf. gebyrforskriften § 9. I Prop. 1 LS (2017-2018) side 202 uttalte Finansdepartementet blant annet følgende:

Den forsikringspliktige vil i forhold til gebyret og forsikringsplikten være ansvarlig for alle forhold innenfor sin "kontrollsfære", uavhengig av om vedkommende kan bebreides for disse forholdene. Kontrollerbare er forhold som den ansvarlige har kunnet påvirke. Det samme må gjelde for ny eier som ikke selv har tegnet forsikring ved kjøpet. Departementet legger til grunn at dispensasjonsfullmakten skal praktiseres strengt, og at bevisbyrden for at det foreligger et forhold utenfor den ansvarliges kontroll, må ligge på søkeren.

Dispensasjonsadgangen er etter dette svært begrenset, og nemnda peker særlig på at det er klageren som har bevisbyrden for at det eller de forhold som påberopes blir dokumentert. Nemnda bygger på det såkalte "overvektsprinsippet". Det innebærer at en påberopt, faktisk omstendighet må sannsynliggjøres i en slik grad at det blir overveiende sannsynlig (mer enn 50 %) at det forholder seg slik klager anfører. Nemnda bygger også på regelen om at bevistvil bør gå ut over den part som kunne og burde sikret beviset (bevissikringshensynet).

Begrunnelsen fra klagers advokat er at klager har vært svært syk i hele gebyrperioden, og at hun har vært forledet til å tro at alle hennes økonomiske forpliktelser var betalt og i orden.

Klagers fastlege har i en erklæring datert 18.10.23 skrevet følgende:

Pasienten fikk diagnosen clusterhodepine i 2011. Økende anfallshyppighet i 2019, 4-8 anfall med sterk hodepine daglig. Gradvis økende plager med konstant hodepine med anfallsvis forverring. I perioder så sterke smerter at hun besvimer under anfall. Grunnet periodevis svært redusert funksjon hjalp samboer [samboers navn] pasienten med å administrere medisiner og bestille medisiner. Pasienten klarte ikke selv å huske hvilke medisiner hun hadde tatt under anfall og det ble vurdert som nødvendig at samboer hjalp henne med dette. Han fikk i den forbindelse tilgang til pasientens Bank-id. Han har også, grunnet stort sykdomstrykk hos pasienten, hjulpet pasienten med økonomiske oppgaver.

Clusterhodepine, eller klasehodepine, er ifølge allment kjente medisinske opplysninger et kraftig anfall med hodepine som vanligvis er lokalisert bak eller rundt ett øye. Anfallene kommer som regel i puljer (klaser) på ett til åtte anfall pr dag i fire til tolv uker. Smerten er ensidig, og

varigheten av hvert anfall er vanligvis mellom 15 minutter og tre timer dersom de ikke behandles. Smertene er sterke, og de har en skjærende eller sprengende karakter. I mellom anfallene kan det være lange perioder uten hodepine.

Klagers advokat har opplyst at klager ikke har førerkort, men hun har vært eier av familiens bil. Hun tok opp lån til kjøp av bilen og har i sin helhet betjent dette lånet. I samboerforholdet var hun og samboeren enige om at hennes samboer skulle tegne forsikring og, slik nemnda forstår det, betale løpende forsikringspremie. Det fremgår av TFFAuto at klager kjøpte bilen 20.8.19. Premien har tydeligvis vært betalt inntil forsikringsselskapet 16.10.21 trakk garantien. Ny garanti ble stilt 18.1.22, men garantien ble så på nytt trukket 29.11.22 hvorefter bilen ble avregistrert 8.5.23 (behandles i egen sak).

Opplysningene viser, etter nemndas syn, at det ikke er den alvorlige sykdommen som er hovedproblemet. Klager har hele tiden betjent lånet på bilen, og hun kunne selvsagt også håndtert betaling av løpende forsikring ved å inngå avtale med sin bank om automatisk belastning på sin konto.

Klager valgte imidlertid å stole på sin samboer, men vedkommende overholdt ikke avtalen og unnlot selv eller via sin mor å betale forsikringspremien i de to nevnte periodene. Denne problemstillingen har nemnda behandlet tidligere i blant annet sak 2024-963 som sekretariatet har sitert fra, og der blant annet heter:

Slik nemnda ser det, er det uproblematisk at en ektefelle står som forsikringstager for ektefellens samlede eiendeler, også de som er registret i den annen ektefelles navn, men det innebærer samtidig at sistnevnte blir avhengig av at den ektefellen som står som forsikringstager, betaler forsikringspremien med rett beløp til rett tid og håndterer et eventuelt mislighold på adekvat måte. Ektefeller må også selv bære eventuelle tap som måtte oppstå som følge av at de har begrenset den annens mulighet for innsyn i for eksempel post.

Det samme må gjelde for samboere. Nemnda finner ikke grunn til å bebreide klager for ikke å ha sørget for bedre kontroll selv, og det er heller ikke nødvendig da det ikke stilles noe slikt krav. Hennes advokat har opplyst at klagers mobiltelefon ofte lå i stua mens klager lå til sengs, og at samboeren benyttet anledningen til også å ta fullstendig kontroll over denne. En slik behandling av egen mobiltelefon fremstår for nemnda som uvanlig og også unødvendig. Under enhver omstendighet burde klager ha sjekket i "gode perioder" rundt økonomiske forhold som også angikk henne.

Nemnda er etter dette kommet til at det ikke er grunnlag for å dispensere fra det ilagte gebyret, men det er opp til Trafikksforsikringsforeningen å vurdere om det foreligger slike forhold under det videre forsøket på å inndrive de utestående kravene som nevnt i forarbeidene, jf. Prop. 1 LS (2017-2018) Skatter, avgifter og toll 2018 side 202 der det heter at det "først og fremst [vil] være i særlige tilfeller at det kan være aktuelt å ettergi kravet. Trafikksforsikringsforeningen vil også kunne lempe på et krav ut fra rene innfordringsmessige hensyn."

I nylig behandlede saker har nemnda med tilfredshet merket seg at Trafikksforsikringsforeningen har latt gebyret løpe først fra den dag forsikringsselskapet melder opphør av forsikringen. I denne saken meldte foretaket om opphør av garantien 16.10.21, mens gebyret er ilagt fra og med 11.10.21. Trafikksforsikringsforeningen anmodes om å vurdere reduksjon av gebyret for disse få dagene.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Trafikksforsikringsforeningen gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Berit Aamodt (forbrukerrepresentant)